

BOS 2.0: pennywise, poundfoolish

Aan de orde is de BOS 2.0. VNO-NCW Brabant Zeeland vraagt om deze aan te passen. Dat doen we omdat we het belangrijk vinden Brabant weer te openen voor economische ontwikkelingen. De BOS 2.0 onderschrijft dat, maar verbindt er geen consequenties aan.

Brabant blijft op slot.

‘Brabant de STRENGSTE’, kunnen we dus wel stellen, want extern salderen van stikstofrechten mag niet. Maar niet alleen dat. Brabant wil nu zelfs latente ruimte in vergunningen actief reduceren. Ook weer als enige in Nederland. Terwijl wij juist constateren dat die latente ruimte juist nodig is voor verduurzaming. Het is immers lastig die ruimte te bepalen en staat haaks op de Europese en nationale doelstellingen om procedures voor hernieuwbare energiebronnen te versnellen. Niet doen dus.

Nu de BOS zelf. Sommige dingen gaan goed, andere nog minder. Eerder vatten we dat samen in de vraagstelling of het glas nu halfvol of half leeg is.

Voor ons is het glas half vol, immers:

- Emissie en depositie van stikstof dalen al jaren en blijven dalen.
- De Raad van State stelde in de recente ViA 15 uitspraak vast dat de emissie van stikstofoxiden tussen 2017 en 2030 daalt met 30%.
- We weten steeds meer, zo ook dat de bijdrage van wegverkeer en industrie aan de stikstofdepositie aan Natura 2000 gebieden 4% is (figuur 6 BOS).

Voor ons reden om onszelf, en dan bedoel ik de maatschappij, iets meer speelruimte te willen geven tegen de achtergrond van een dalende en blijvende daling van de uitstoot stikstofoxiden.

In EU-beleid gaat het altijd om het evenwicht tussen ecologie en economie. Evenwicht dat er nu niet is. De economie legt het sterk, te sterk, af tegen ecologie. De balans tussen natuur en economie is van cruciaal belang, maar het verdienvermogen van Brabant loopt met dit beleid terug.

Waarom? We hebben een overzicht gemaakt van investeringen die nu niet plaatsvinden als gevolg van de verstikkende cocktail van stikstofbeleid, netcongestie en vergunning kramp. Meer dan vijftien investeringen staan ON HOLD. Een kan ik er uitlichten: een investering van 250 miljoen in een nieuwe fabriek voor zoetwaren in West-Brabant gaat niet door, terwijl deze toch echt leidt tot een beter, mooier, schoner, en beter ingepast bedrijf.

En er is meer, want Nederland heeft vijftien infraprojecten gepauzeerd, waarvan vijf in Brabant. De bevolking blijft groeien, maar zonder nieuwe infra. Niet gek dus dat we de files bijna dagelijks langer zien worden. En dat blijft voorlopig zo; uitbreiding van snelwegen wordt simpelweg NIET meer vergund in ons land.

Ik rond af.

Dring met de andere provincies aan op een pragmatischer stikstofbeleid. Koppel het aan de energietransitie. Dat is gewoon logisch, want vermindering van de uitstoot van CO2 leidt

eveneens tot een bijna even grote daling van de uitstoot van stikstof. Versterk dus vooral de energietransitie, door bijvoorbeeld netverzwaring niet voor de voeten te lopen met stikstof – excusez le mot - geneuzel.

Geneuzel ja, kijkend naar de uitstoofcijfers waar het om gaat. Ons beleid is nu te vaak pennywise maar poundfoolish. Met iets meer speelruimte voor de maatschappij gaat de gewenste daling van de uitstoot van stikstof gewoon door, maar zonder verlies van cruciaal verdienvermogen. Pragmatischer: voer een meer realistische drempelwaarde in, en denk aan het level playing field met de ons omringende landen. Lucht trekt zich niets van landsgrenzen aan, houd daar bij het maken van beleid rekening mee.

Haal Brabant op stikstofgebied weer van het slot, dus sta extern salderen weer toe en laat latente vergunning ruimte ongemoeid.